

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

Anden Behandling af „Forflag til Lov om Pension for afflediget Korpslæge, Dr. med. & chir. S. C. Møller, Ridder af Dannebrog“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2821 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1147 ff.)

Udenfor det i Udvalgets Betænkning opførte Endringsforslag var intet saadant fremkommet.

Lovforslagets eneste Paragraf, det stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling fattedes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Ruga a'rd): Da vi om trent for tre Uger siden behandlede et Lovforslag om Pension for en afflediget Embedsmænd, da tillod jeg mig at antyde, at der meget snart vilde foreligge igjen et Tilfælde af lignende Natur; dette Tilfælde foreligger idag. Det er Betænkningen over Lovforslaget om Pension for afflediget Korpslæge, Dr. med. & chir. Heinrich Christian Møller, Ridder af Dannebrog. Man vil se af Betænkningen, at hele Udvalget har været enigt om at gjøre en fælles Indstilling til Thinget. Jeg kunde derfor med stor Grund blot henwise til Betænkningen i det Haab, at vort Forslag vilde blive vedtaget. Jeg vil dog gjøre en lille Undtagelse derfra, jeg vil tillade mig i al Korthed at gjentage, hvad der er blevet sagt om den affledigede Embedsmænd, og jeg vil da først omtale Alt, hvad der er kommet til vor Kundskab om det, der kan tale til hans Nøs. Afflediget Korpslæge Møller er født her i Kjøbenhavn i Aaret 1815 og er altsaa nu 56 Aar gammel. Da han var færdig med sin Embedsexamen, nedsatte han sig som praktiserende Læge i Berlin; imidlertid var Krigen i 1848 udbrudt, man trængte til Læger, henvendte sig ogsaa til ham, som alle rede havde ikke ubetydelig Praxis i Berlin, om at gjøre Tjeneste i den danske Armee, og Dr. Møller

var rede til strax at forlade sin gode Praxis og blev ansat som konstitueret Underlæge i Armeen. Aaret efter blev han fast ansat, og han er saaledes vedbleven at tjene i Armeen i 20 Aar, indtil han blev afflediget. Han har i den Tid være udkommanderet til Tjeneste ved i Alt 11 forskjellige Bataillonet og 1 Batteri. Medens han laa med sin Bataillon i Altona, udbrød her en stærk Sidses i Nærheden af Bataillonens Sygehus, og någdet han ikke var ansat ved Sygehuset, var han dog strax tilrede og traaf alle de fornødne Foranstaltninger til de Syges Bortflytning; først da Faren var overstaaet, indfandt de andre Læger sig, hvad der foranledigede ham til at udtale sin Misbilligelse, hvilket sandsynligvis ikke blev ham vel optaget. Da vor Hær forlod Dannevirke i 1864, gif naturligtvis Møller ogsaa tilbage; men naar man erindrer, hvor væsentligt det var for Armeen at komme til Flensborg og videre, naar man erindrer den Slap-pelse, der var kommen over mange af vore Soldater ved denne Leilighed, tjener det til Møllers Nøs; at han i Forening med Officererne gjorde Alt, hvad der stod i hans Magt, til at opmuntre Mandskabet og endog til at samle Soldater om Janten. Og endelig for det Tredie, hvad der kan bidrage til hans Nøs, er, at han i Fægtningen den 8de Marts 1864 ved Fredericia, hvor General Wilster havde begivet sig ud i Forpostfjæden for bedre at lede Fægtningen, fulgte med Generalen og befandt sig i Nærheden, da Generalen blev saaret, og var den Første, der forbandt hans Saar. Dette foranledigede Generalen — og med Rette — til at lægge Mærke til den gode Tjenesteiver, som Doktor Møller stedse havde udvist, og til at indstille ham til Hans Majestæt Kongets Naade, og Møller blev da ogsaa udnævnt til Ridder af Dannebrog. Dit han derved har faaet Tjender iblandt sine Kammereater, veed jeg ikke. Men har ogsaa Doktor Møller saaledes udmærket sig ved Mod og Tjenesteiver, kan der end siges Meget til Berømmelse for ham, maa man paa den anden Side dog indrømme, at dette ikke berettigede ham til senere at vise en Udfærd; hvorfor han kunde straffes; og hvorfor han blev straffet. Jeg kommer nu altsaa